

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

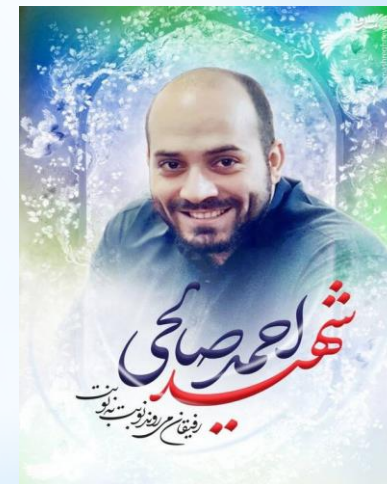
گزیده ای از وصیت نامه شهید امنیت احمد صالحی

ای مردم، مطیع و گوش به فرمان رهبر معظم انقلاب آیت الله خامنه‌ای باشید، ادامه دهنده راه شهدا باشید و از حکومت جمهوری اسلامی دفاع کنید، نگذارید خون شهدا پایمال شود. خواهران محترم، حجاب و عفاف را رعایت کنید، به هیچ عنوان از کسانی که با نظام و رهبری دشمنی کنند، نمی‌گذرم.

ای مسئولین فردا باید پاسخگوی اعمالتان باشید باید جهادی کار کنید مسئول یعنی کسی که از او سوال خواهد شد برای رضای خدا و با اخلاص برای تعالی انقلاب اسلامی کار کنید از مسئولیت خود سوء استفاده نکنید حتی کم کاری شما در مسئولیتتان خیانت است چه برسد به رانت و رابطه بازی و ...

باید پاسخگوی خون شهیدان باشید از مسئولین که مخلصانه و جهادی کار نکنند به هیچ وجه نمی‌گذرم. ایها الناس بخدا که آن دنیایی هم هست پس در همه حال خدا را در نظر بگیرید.

شهید بسیجی دهه هفتادی

محل تولد: استان مازندران

تاریخ شهادت: شهادت هشتم آذرماه ۱۴۰۱

محل شهادت: سیستان و بلوچستان

گزیده بیانات مقام معظم رهبری (مد ظله العالی)

در دیدار با دست‌اندرکاران کنگره شهدای استان قم (۱۴۰۱/۰۸/۰۸)

توجه کنید کارهایی که ما در کنگره و پیش از کنگره و بعد از کنگره انجام می‌دهیم خواص زیادی دارد که دو خاصیت از همه مهم‌تر است: یکی «یاد»، یکی «پیام». یاد شهیدان باید زنده بماند، پیام شهیدان باید شنیده بشود؛ اگر چنانچه این اقداماتی که ما می‌کنیم از این دو خالی باشد، فایده‌ای ندارد. حالا مثلاً فرض کنید [درست کردن] مجسمه‌ی شهید یا تصویر شهید روی فرش و امثال اینها، خوب بله، در یک محدوده‌ای – حالا یا محدوده‌ی خانواده یا بیشتر – اینها یاد است، خوب است، لکن یک چیزهایی هست که میتواند حامل پیام باشد؛ کارهای هنری، شعر، مستند، فیلم، کتاب یا جلسات میتواند حامل پیام باشد؛ ما به این [نوع کارها] احتیاج داریم، به پیام شهدا احتیاج داریم. فکر هم نکنیم که «خب معلوم است، پیام شهدا را که همه بلدند، میدانند»؛ نه، همه نمیدانند. نسلهای نوبه‌نو که می‌آیند باید مطلع بشوند از آنچه گذشته، و از انگیزه‌ها، فکرها و مانند اینها. کارهایی که مشتمل بر پیام است این خاصیت بزرگ را دارد؛ در مجموع کارهایی که انجام می‌دهید به این [نکته] توجه بشود.

عنوان «شهید» یک عنوانی است که نباید از آن آسان عبور کرد. در کلمه‌ی «شهید»، مجموعه‌ای از ارزشهای دینی و ملی و انسانی نهفته است. وقتی شما می‌گویید «شهید»، در واقع این کلمه یک کتاب است؛ مجموعه‌ای از معارف دینی در این کلمه هست، مجموعه‌ای از معارف ملی در این کلمه هست، مجموعه‌ای از معارف و مکارم اخلاقی در این کلمه هست؛ این کلمه خیلی کلمه‌ی مهمی است. اینکه شما می‌بینید و می‌شنوید بعضی از این شهدای ما عاشقانه آرزوی شهادت میکردند، خدای متعال یک نوری به دل آنها انداخته بود؛ با این نور یک حقیقتی را میدیدند، این بود که عاشق شهادت بودند. شهید سلیمانی میگفت من دارم در بیابانها دنبال شهادت میدوم، دنبال میگردم. تهدیدش کردند که تو را میکشیم، گفت من دارم در بیابانها دنبال میگردم، بلندی و پستی‌ها را طی میکنم دنبال همین؛ من را تهدید میکنید؟ این کتاب را بعضی‌ها یک ورق زده‌اند، همان آنها را مجذوب کرده، همان آنها را عاشق کرده.

معارف ملی؛ شهید و شهادت از جمله‌ی چیزهایی است که هویت ملی را برجسته میکند و رتبه‌ی هویت ملی را بالا میبرد. ملت ایران به خاطر همین شهادت‌طلبی‌ها در چشم‌آنهایی که به گوششان رسید – البته سر و صدا و هیاهوی رسانه‌های دشمن نمیگذارد خیلی از چیزها در دنیا به گوش افراد برسد، اما آنهایی که به گوششان رسید که کم هم نبودند، خیلی از ملتها بودند – عظمت پیدا کرد؛ به خاطر چه چیزی؟ به خاطر شهید. به خاطر صرف جنگ نیست؛ جنگ خیلی جاها هست؛ به خاطر این فداکاری‌ها است که در آن شهید از آب درمی‌آید؛ به خاطر این خانواده‌ها است؛ خانواده‌های شهیدان، این پدرها، این مادرها؛ به خاطر اینها است. هر چه خبر اینها به بیرون درز کرد، برای این ملت عظمت آفرید؛ [لذا شهید] هویت ملی را درخشانده میکند، برجسته میکند، رتبه‌اش را بالا میبرد.

شهادت مظهر فداکاری است. کسی جان خودش را برای آسایش دیگران میدهد؛ شهید امنیت، جان خودش را میدهد برای اینکه دیگران در امنیت زندگی کنند؛ شهید دفاع مقدس جان خودش را میدهد برای اینکه آن دشمن خبیث ظالم به آن وعده‌ای که به خودش داده بود – که گفته بود تا تهران خواهیم رفت و ملت ایران را به ذلت خواهیم کشید – نتواند وفا کند؛ شهید این است دیگر. من و شما نشسته‌ایم در خانه‌مان، او دارد آنجا می‌جنگد برای اینکه ما راحت بنشینیم، دشمن نیاید به سراغ ما. این فداکاری یک اخلاق [برجسته] است؛ با قطع نظر از هر دین و مذهب و عقیده‌ی دینی‌ای، انسانها این را اهمیت میدهند. [شهادت] شجاعت را تداعی میکند. بنابراین، کلمه‌ی «شهید» تجسم این همه معارف اخلاقی است.

بنده یک وقتی گفتم جنگ یک گنج است؛ واقعاً هم همین جور است. من کتابهای مربوط به شهدا را زیاد میخوانم؛ هر کدام را که میخوانم، کانه یک چیز جدیدی انسان از اینها میفهمد. من حالا هم میخوانم؛ دهها سال است، از دهه ۶۰ تا حالا، این کتابها [را میخوانم]. هر کدام از این کتابها که شرح حال یک شهیدی است، یک صفحه‌ی جدیدی را برای انسان باز میکند و به انسان نشان میدهد؛ چه در مورد خود شهید، چه در مورد این پدرمادرها؛ این مادرهای شجاع، این پدرهای باگذشت. این پدرها و مادرها خیلی حق دارند به گردن ما! اینها بایستی منتقل بشود و عرض کردم که انتقالش هم عمدتاً، یعنی شاید صدی نود، به زبان هنر احتیاج دارد. البته نمیگوییم تاریخ و کتاب و مانند اینها ننویسند؛ چرا، باید نوشته بشود؛ اما آن چیزی که این ظرفیت را دارد که بتواند همه‌ی جزئیات و ریزه‌کاری‌ها و ظرافتهای این شهادت و شهید و دفاع مقدس و فداکاری و مانند اینها را منتقل بکند، عبارت است از هنر!

خب ما قدیمی‌ها این چیزها را دیده‌ایم، اما خیلی از شماها هم که اینجا نشسته‌اید ندیده‌اید؛ جوانهایمان، نسل جدید، ندیده‌اند. اینها ببینند؛ از نزدیک ببینند آنچه اتفاق افتاد. در همین شرح‌حال‌هایی که برای شهدا هست، این جزئیات را ببینند. این همه زمینه وجود دارد برای کار هنری، ساختن فیلم‌های مستند، فیلم‌های سینمایی، سریال،

شعر!

به هر حال، کار شما کار باارزشی است؛ بنده تقدیر میکنم و امیدوارم که ان شاءالله همه‌ی کسانی که دلشان برای اسلام، برای انقلاب، برای این ملت، برای این جوانها، برای این نسل نوبه‌نو، برای کودکانمان، برای ایران عزیزمان میتپد، هر چه میتوانند، هر چه قدرت دارند، هر چه ظرفیت دارند، در این زمینه‌ها کار کنند، تلاش کنند، مقوله‌ی شهید و شهادت را با یاد و پیام ان شاءالله ادامه بدهند.